

Hicret, Sadece Mekânsal Bir Olay Değildir!

Kerim Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in Mekke'den Medine'ye intikal etmesi, belki de Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in bisetinden (peygamberliğinden) sonra İslam'daki en büyük olaylardan biridir. Yani Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in İslam risaletiyle gönderilmesinin ardından hicretten daha büyük bir olay olmamıştır; çünkü hicret, bu risaletin bir devlette uygulanması ve bu devletin bu risaleti davet ve cihat yoluyla yayması anlamına gelmektedir. Dolayısıyla hicret, Allah'ın dinini yeryüzünde güçlendirmiş ve Müslümanların Mekke'de yaşamış oldukları zayıflık, aşağılanma ve zillet durumuna son vermiştir. Böylece zilletten izzete, tebalıktan yöneticilik, zayıflıktan güçlülük, tabiiyetten egemenlik durumuna geçilmiştir.

Bu nedenle cihat, Medine'ye hicret yolunda farz kılınmıştır; zira bu sırada savaş hakkındaki şu ayet nazil olmuştur: **“Kendileriyle savaşılmalara (müminlere), zulme uğramış olmaları sebebiyle, (savaş konusunda) izin verildi. Şüphe yok ki Allah, onlara yardıma mutlak surette kadirler.”** [Hac 39] İbn-i Abbas ve İbn-i Cübeyr şöyle dediler: “Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in Medine'ye hicreti sırasında nazil olmuştur.” Peki ordu ve savaş olmadan nasıl egemenlik sahibi bir devlet olacaktı ki?! Nitekim cihad, cihad, ordu ve bu ikisiyle ilgili hükümler ve kanunlar başta olmak üzere siyasi bir devletin faaliyetleriyle ilgili hükümlere hazırlık yapmak için İslam Devleti'nin kurulmasından günler önce farz kılınmıştır; bu ise, yaratıcının azametini, ilahi tanzimin dakikliğini ve dünya işlerinin tanzimine yönelik ilahi dikkati gösteriyor. Zira Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **“Gerçekten onlara, inanan bir toplum için yol gösterici ve rahmet olarak, ilim üzere açıkladığımız bir kitap getirdik.”** [Araf 52]

Hicretle ilgili hususlar, ibretler, hikmetler ve münasebetler o kadar çok fazla ki bunları böyle bir makalede sıralamak imkansızdır; bilakis hicretin hakkını vermek için ciltler dolusu kitaplara ihtiyaç vardır. Ancak ben bu makalede, hicretten sonra gerçekleşen olayların en önemli olanlarını zikretmekle yetineceği ki onlar şunlardır:

Medine'deki Müslümanların, o dönemdeki dünyanın tüm ülkelerinden fikri ve siyasi olarak özgürleşmesi ve tamamen vahiy kaynaklı yeni bir fikri ve siyasi sistemi uygulamaları. Bu nedenle Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in Yesrib'de (Medine) kurduğu ve Allah'ın onunla yeryüzünü nurlandırdığı ilk İslam Devleti'ndeki fikri ve siyasi bağımsızlık mefhumunu pekiştirmek için ayetler art arda inmeye başlamıştır. Bu ayetlerden üçü Al-i İmran suresinde geçmekte olup onlar şunlardır:

1- **“Ehl-i kitaptan bir kısmı istediler ki, ne yapıp edip sizi saptırabilsinler. Oysa onlar sadece kendilerini saptırırlar da farkına bile varmazlar.”** [Al-i İmran 69]

2- **“Ey iman edenler! Kendilerine kitap verilenlerden bir guruba uyarmanızın sonra sizi yeniden inkârcılığa sevkederler.”** [Al-i İmran 100]

Münasebetü'l nüzul: Evs'ten bir adam ile Hazrec'ten bir adam oturup konuşuyorlardı; onlarla birlikte bir de Yahudi oturuyordu ve onlara, birbirlerine sövüp kavgaya edinceye kadar aralarında geçen günleri ve düşmanlığı hatırlatıp durdu. Dedi ki: Bu kendi kavmini, bu da kendi kavmini çağırırsın; bunun üzerine silahla dışarı çıktılar ve birbirlerine karşı saf tuttular. Dedi ki: Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem o gün Medine'deydi; nitekim Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem geldi ve onları sakinleştirmek için her iki tarafın arasında dolaşmaya başladı ki böylece geri döndüler ve silahları bıraktılar. Bunun üzerine Allah Azze ve Celle, bu konuda şu kavlini: **“Ey iman edenler! Kendilerine kitap verilenlerden bir guruba uyarmanızın”,** şu kavline kadar indirdi: **“İşte onlar için büyük bir azap vardır.”** [Al-i İmran 105]

3- **“Ey iman edenler! Eğer kâfirlere uyarmanız, gerisin geriye (eski dininize) döndürürler de hüsrana uğrayanların durumuna düşersiniz.”** [Al-i İmran 149]

Yani: Şayet Yahudiler ve Hristiyanlar gibi farklı millet ve taifelerden olan kâfirlere ve müşriklerin taifelerine itaat ederseniz, **“Sizleri gerisin geriye (eski dininize) döndürürler”**, yani sizi tekrar küfre döndürürler, sizleri Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem’in getirdiği hidayetten saptırırlar ve **“hüsrana uğrayanların durumuna düşersiniz”**, böylece dünyada da, ahirette de muhakkak hüsrana ve helake dönersiniz demektir.

Yine Kur’an’ın başka yerlerinde ve surelerinde, devletin fikri ve siyasi egemenlik anlayışını ve onun siyasi karar alma bağımsızlığını pekiştiren başka ayetler ve sureler de yer almıştır ki bunlardan, Ahzab suresinin birinci ve ikinci ayetleri olmak üzere iki ayet zikredeceğim:

1- **“Ey peygamber! Allah’a itaatsizlikten sakın, açık ve gizli inkârcıların sözünü dinleme, Allah her şeyi bilmekte ve hikmetle yönetmektedir.”** [Ahzab 1]

2- **“Rabbinden sana vahyedilene uy. Şüphesiz Allah bütün yaptıklarınızdan haberdardır.”** [Ahzab 2]

Böylece İslam, bir Müslümanın ehl-i kitaba ve müşriklere itaatini haram kıldığı gibi, münafıklara da itaatini haram kılmıştır. Böylece de bir Müslümanın gayrimüslimlere karşı isyan çemberini, ehl-i kitabı, müşrikleri ve münafıkları da kapsayacak şekilde genişletmiştir. Bu şekilde Müslümanlar, diğer insanların dışında ve kâfirlerin, münafıkların ve ehl-i kitabın dışında bir ümmet olmuştur. Bu yüzden Müslümanlar, siyaset işlerinde ve dinleri hususunda Rablerinin dinine tabi oluyorlar ve ehl-i kitaba, müşriklere ve münafıklara isyan ediyorlar; dolayısıyla Medine Vesikası’nın en önemli maddelerinden biri Müslümanların diğer insanlar dışında bir ümmet olmaları olduğu gibi devletteki en önemli hususlardan biri de İslam akidesinden sonra Müslümanlar nezdinde siyasi karar alma bağımsızlığıdır ki böylece kâfirlerin Müslümanlar üzerinde hiçbir otoritesi olmasın; zira Allahu Teala Nisa suresinde şöyle buyurmuştur: **“Allah, müminlerin aleyhine kâfirlere hiçbir yol vermez.”** [Nisa 141]

Bugün Müslümanların büyük sömürgeci ülkelere olan bağımlılığı ve sömürgecilerin Müslüman ülkelerin başındaki yöneticiler üzerindeki kontrolü nedeniyle, sayıları iki milyarı bulan ümmetimiz, Gazze’de dokuz aydır devam eden katliamı durdurmaktan aciz kalmıştır; çünkü ümmetimiz 55’ten fazla ülkeye bölünmüş olup her bir ülkede, anayasa, kanun, siyaset, yargı ve medya olarak kâfirlerin otoritesi bulunmaktadır! Dolayısıyla Müslümanlar, siyasi birlik ve tek bir bağımsız siyasi karar olmadığından bölünüp dağılmıştır!

Hicret; Müslümanların Mekke-i Mükerrreme’den Medine-i Münevvere’ye hicret etmeleri, yani Daru’l Küfür’den Daru’l İslam’a hicret etmeleri anlamına gelmektedir. Dolayısıyla hicret, sadece bir yerden başka bir yere göç değildir; aksine siyaset, ekonomi, toplum ve diğerleri gibi devletin her alanında İslam akidesine dayalı siyaset ve devlet hükümlerine hicrettir. Böylece Müslüman, kendi beldesinden Medine’ye hicret etmiş, onunla birlikte küfür kanunlarını ve hükümlerini de terk etmiş ve Medine-i Münevvere’de yeni İslam kanununa bağlı kalmıştır. Dolayısıyla hicret, sadece mekânsal bir olay değildir; aksine devlet ve toplum için egemenliği, adaleti ve rehberliğin gerçekleştiği ve bu sayede İslam’ın dünyanın dört bir tarafına taşındığı yeni ve ayrıcalıklı teşri bir olaydır.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Dr. Memduh Ferec